

направилъ на младата му жена единъ венециански голѣмецъ. Нъ негово то намѣрение се открило, та билъ убитъ въ къщата му. (Въ салонъ тѣ на Върховниѣ съвѣтъ окачили портрети ти на всички ти дожи; а на мѣсто то на Марино Фалери оставили само кръжило то съ тъмна дъска).

Генуа била постоянна съперница на Венеция колко то се относи до морската търговия. Тя съшто така се обогатила много и станала силна; нъ нѣмала такъво здраво правителство, както Венеция, и теглила отъ раздори ти на партии ти си. Нейни ти войни съ Венеция само ослабвали сила та на двѣ тѣ республики. *)

Скандинавия. Въ IX и X вѣкове, кога нормански ти морски хайдути (пирати) обирали брѣгове ти на Западна Европа, тогава въ Скандинавия и на Датски ти острови ставало голѣма промѣна; напрѣдни ти дребни владовишта губили независимостъ та си, та се събрали въ три по-голѣми кралства, Дания, Швеция и Норвегия. Въ Дания за прѣвъ основателъ на кралство то се брой *Хормъ Старий*, въ Норвегия *Харалдъ Хаарфахеръ* (сир. Черноокий), а въ Швеция *Ерикъ*, владалець на градъ Упсала, дѣто било главно то светилиште на Бога Одина. Отъ тогава zelo да се распространява християнство то у Нормани ти, нъ съ голѣма мѣка, заштото срещнало тамъ силно гонене отъ страна та на езически ти жрѣци. А когато християнство то и кралска та властъ зели да наддѣляватъ надъ езичество то и малки ти владѣтеле, мнозина неблаго-

*) Заедно съ свободни ти градове въ сѣверна Италия уцѣлили и нѣкои феодални владалци. Отъ тѣхъ, станали прочути ти Савойски графове. Тии, съ сила та на оръжие то и съ искусна та политика, малко по малко распространили владичество то си на близна та италиянска областъ Пиемонтъ и добили титла херцоги.